

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע



זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:56
מוצאי יו"ט.....9:29
שיעורים כסדרן (א שבועות)
נ"ך.....דברי הימים ב' כ"ה-כ"ו
בבלי.....גיתין י'
ירושלמי.....שביעית י"א
תוספתא.....בכורות ב'
רמב"ם.....תלמוד תורה ה'

שעה 12, גליון 35 (605)

יום טוב שבועות, אבות פרק א', שעת תשפ"ג לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

יום טוב שבועות

געלויבט דעם אייבערשטן אז מיר זענען שוין זוכה אריין צו גיין אינעם יום טוב שבועות - זמן מתן תורתנו, מיר גייען זוכה זיין צו קבלת התורה; דארפן מיר געדענקען וואס דער רבי זאגט, אז אויב מען וויל תשובה טון דארף מען פארגעסן וואס איז געווען, מען דארף זיך גענצליך באנייען, נאר אזוי קען מען תשובה טון.

מילכיגס

מוהרא"ש זאגט א שיינע טעם פארן וואס מען עסט מילכיגס שבועות; ווייל דער רבי זאגט (שיחות הר"ו, סימן כו): "ביי די וועלט איז שפחה א חסרון, אבער ביי מיר איז שפחה א גרויסע מעלה", ווייל ווען עס וואלט ווען נישט געווען קיין שפחה וואלט מען נישט געקענט דינען דעם אייבערשטן, מען וואלט נישט אויפגעהערט צו טראכטן פונעם פארגאנגענהייט, פון אלע דורכפעלער און אלע פראבלעמען וואס מען איז אדורך, דאס וואלט געמאכט אז דער מענטש זאל נישט פרוברן נאכאמאל אנצוהייבן פון דאסגיין, <<<<<<

א נוארט אויף יום טוב

וואס איז דער ענין אז מען לייגט שבועות ביימער און גראז ארום דעם ארון הקודש און אויף ביי די בימה וואו מען לייגט די תורה?

רבי נתן ברענגט (לקוטי מוה"ו חלק ב, סימן קיא): "אחד שאל אותו בענין הנהגת התקריבות להשם ותכבודו", א איד האט געבעטן דעם רבי'ן ער זאל אים געבן א וועג פאר עבודת השם, וצוה לו ללמד", האט אים דער רבי געזאגט ער זאל לערנען תורה, וישאל אותו: הלא איני יכול ללמד", האט דער איד געזאגט פארן רבי'ן, איך קען נישט לערנען, איך דארף אן עצה אויף די עצה, "השיב לו: על ידי תפלה יכולין לבוא לכל", האט אים דער רבי געזאגט, דורך תפילה קען מען זוכה זיין צו אלעס, "לכל טוב", צו אלע גוטס, "לתורה", צו תורה, וצבדוה", צו דינען דעם אייבערשטן, "ולכל הקדשות", צו אלע הייליגע מדרגות, "ולכל העבודות", צו אלע עבודות, "ולכל הטובות שבכל העולמות", און צו אלע גוטס פון די העכסטע וועלטן.

רוב מאל ווען עס קומט א יום טוב, ספעציעל יום טוב שבועות, איז זיך יעדער איינער מקבל גוטע קבלות, מען נעמט זיך פאר זיך לערנען פלייסג די הייליגע תורה, אבער ווען עס קומט מוצאי יום טוב און מען גייט צוריק צום געווענליכן סדר פאלט מען צוריק צום אלטן, אלעס בלייבט ווי בעפאר, דערפאר לייגט מען ביימער און גראז ארום דעם ארון הקודש און אויף ביי די בימה וואו מען לייגט אין די תורה, כדי צו ווייזן דער סוד ווי אזוי מען קען זוכה זיין אנצוהאלטן אלע גוטע קבלות, און מען וויל זוכה זיין צו מקבל זיין די תורה, דארף מען גיין צווישן די ביימער זיך מתבודד זיין, מען דארף גיין אין פעלד רעדן צום אייבערשטן. דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ו, סימן קסג): "צווישן די גראז איז גוט אז מען רעדט צום אייבערשטן"; מאכט מען אין בית המדרש א פלאץ פאר התבודדות, מען ברענגט אריין די פעלד אין שול, מיר זאלן געדענקען אז מען זאל רעדן אין שול צום אייבערשטן, אונטערן טלית זאל מען זיך מתבודד זיין.

דא אין שטעטל 'קרית ברסלב' איז גרינגער צו רעדן צום אייבערשטן אין פעלד, אלע היינער זענען אינמיטן פעלדער און אין וועלדער, ווי נאר מען גייט ארויס פון שטוב איז מען שוין אין פעלד, מען קען זיך גוט מתבודד זיין. אבער סיי וואו א מענטש געפונט זיך נאר קען ער רעדן צום אייבערשטן, מען דארף נישט ווארטן ביז מען וועט טרעפן א פעלד צו קענען דארט רעדן צום אייבערשטן, וואו מען איז נאר זאל מען עפענען דאס מויל און זיך אויסשמעסן מיטן אייבערשטן, בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה.

דער הייליגער רבי פלעגט אסאך שמועסן מיט אונזערע לייט פון זיינע מדרגות, ער פלעגט זיי דערציילן צו וואס ער האט אלץ זוכה געווען; דער רבי פלעגט שמועסן פון זיך, פון זיינע מדרגות און השגות, ווייל דער רבי האט געוואלט מיר זאלן אים וועלן נאכמאכן. דורך דעם וואס מען וועט הערן צו וואס א מענטש קען זוכה זיין, וועלן אלע פרוברן אים נאכצומאכן. ווען דער רבי פלעגט פארציילן זיינע מדרגות וכו', איז געווען אפאר מאל וואס מענטשן האבן געזאגט פארן רבי'ן: "איר זענט צו געקומען צו גרויסע מדרגות און השגות ווייל איר זענט אן אייניקל פון דעם הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, איר זענט אן אייניקל פון הרב הקדוש רבי נתן הורודענקער זכותו יגן עלינו, און פון נאך צדיקים, דאס איז די סיבה פארן וואס איר האט זוכה געווען צו די גרויסע מדרגות", שרייבט רבי נתן (שחי' הר"ו, סימן כו): "יעדעס מאל ווען דער רבי האט געהערט אז מענטשן זאגן אז דער רבי איז צוגעקומען צו זיינע גרויסע מדרגות ווייל ער איז געבוירן מיט א הויכע נשמה, אדער מצד יחס, פלעגט דער רבי זייער מקפיד זיין, און געזאגט: 'איך בין צוגעקומען צו וואס איך בין צוגעקומען, נישט ווייל איך שטאם פון אזעלכע גרויסע זיידעס, און נישט ווייל מיין נשמה וכו', נאר ווייל איך האב זייער אסאך געהאדעוועט, און יעדער מענטש קען זוכה זיין צו דעם". דער רבי האט געזאגט (שחי' הר"ו, סימן י; שיחות הר"ו, סימן קנד; ועוד): "איך האב זוכה געווען צו קומען צו מיין דרגה דורך אסאך התבודדות און תפילה".

א גוט ווארט

איר ווייסט אונדא דעם סיפור וואס איז געווען ביי רבי נתן, אמאל יום טוב שבועות איז ער געגאנגען פתיחת הארון און ווען ער האט ארויס גענומען דעם ספר תורה פון ארון הקודש האט ער זיך מוראדיג צופלאמט און אנגעהויבן טאנצן: "א נייע תורה!" "א נייע תורה!" - האט ער געשריגן, און אלע אנשי שלומינו זענען געווארן אזוי פרייליך אז זיי זענען אויך צוגעגאנגען טאנצן מיט רבי נתן זכרונו לברכה; דאס איז געווען רבי נתן, ער איז געווען פריש, אלץ איז געווען ניי; א נייע יום טוב, א נייע תורה, א נייע טאג.

אז מען גייט צו צום יום טוב שבועות מיט אזא הנקה איז אלעס אנדערש; מען גרייט זיך מיט שמחה צו מקבל זיין די תורה, א נייע תורה. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ספרי, 65): אויפן פסוק (דברים ו, 1): אשר אנכי מצוה היום - "לא יהיו בעיניך פשגה, אלע פחדשה שהכל רצין לקראתה", ווען מען לערנט תורה דארף דאס זיין מיט א התחדשות; א נייע תורה.

(עצתו אמורה במדבר תשי"פ)

(אשר היה אל יואל, ב' שבועות תשפ"ב)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

געענדיגט מיט די חובות

בעגרת ה' תתקכ"ד

יום א' פרשת במדבר, כ"ג אייר, ל"ח לעומר, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

פל זמן דו קומסט פאר מענטשן געלט, דו האסט חובות; חובות מיינט מען שוין אריבער דעם זמן הפרעוין - קענסטו נישט קוקן אויף באנוועמליכקייטן, דארפסט טון אלעס זיי צו באצאלן. אז דו קומסט געלט פאר מענטשן - זאלסטו ארבעטן אפילו אין צייטן וואס איז דיר נישט באקוועם, נאר נאכדעם וואס דו וועסט ענדיגן צאלן דינע חובות, וועסט נישט קומען פאר מענטשן קיין געלט - דעמאלט קענסטו קוקן אויף באנוועמליכקייט.

דער רבי האט אונז זייער געווארנט נישט צו האבן חובות, אף און וויי ווער עס איז שולדיג געלט פאר מענטשן; מען איז א גענעקט, דער מח איז פארגעקעטט, מען איז נישט קיין מענטש, און ווי גוט און ווי זיס איז ווען מען קומט נישט קיינעם גארנישט, מען קען דינען דעם אייבערשטן מיט א ראיגע מח.

די ערשטע זאך - זאלסטו אפשטעלן די זאך פון בארגן, געענדיגט מיט בארגן געלט. אז דו דארפסט האבן זייער וויכטיג געלט און דו האסט נישט - זאלסטו צאמנעמען צדקה; אזוי ווי די הלכה איז (שלתן ערוך יורה דעה, סימן רג) אז מען האט נישט קיין געלט - קען מען צאמנעמען געלט; אבער געענדיגט מיט בארגן. אזוי אויך בעט איד דיר זייער זאלסטו מער נישט צוהאבן קיין געלט - אפילו פאר צדקה. אז דו האסט געלט - זאלסטו געבן צדקה, אבער דאס זיך מחייב זיין און נוצן קרעדיט קארדס - איז א גרויסע פראבלעם, ווייל דאס וועט דיר אריינשלעפן אין חובות - וועסטו שוין נישט קענען זיין אן ערליכע איד (ספר המדות, אורח משונה, סימן מו); איך רעד אפילו פון זאכן וואס מען בעט דיר פון אונזער קהילה - זאלסטו בשום אופן בארגן געלט, און אז מען רעדט צו דיר בשם מיין נאמען - זאלסטו דאס נישט אפוקיפן; נאר וואס דו זעסט אין די בריוו - דאס זאג איך, וואס דער זאגט דיר און וואס גענער זאגט דיר בשם מיר - נעם איך נישט קיין אחריות. קוק די בריוו וועסטו זען זיך אכטונג צו געבן פון בארגן, געענדיגט מיט בארגן, פון יעצט גיי איך זיין אן ערליכער איד.

אז דו קענסט נישט דעקן דינע הוצאות איז פדאי זיך מאכן א חשבון, אפער געבסטו אויס געלט פאר נארישקייטן? איך זע אין ישיבה, עס איז דא געצייילטע בחורים וואס לעבן מיט א שרעקליכע הפקירות, מיט א פריעקייט; זיי קויפן זיך עסן, פרישטאג, מיטאג וכדומה - פאר טייער געלט. זיי קענען עסן אין ישיבה בחינם, דאך לעבן זיי הפקר, זיי קויפן זיך טייערע מאלצייטן. איך רעד צו זיי אסאך זיי זאלן זיך נישט צוגעוואוינען לעבן אזא הפקר לעבן; עס קומט אויס אז מען רעכנט צאם אלע סעודות צו הונדערטער דאלער א חודש, אן קיין גומא, דאס איז הפקירות. אזוי אויך זאג איך זיי, קענסטו טרינקען וואסער אין ישיבה בחינם, אנשטאט דעם געבן זיי אויס געלט פאר סאדע, ביז מען פאלט אריין אין חובות.

מאך זיך א חשבון, אפער לעבסטו הפקירות? איך זאג נישט דו זאלסט ווערן א קארנער, א קמץ; מען רעדט פון אויסגעבן געלט, לעבן אומאויסגערעכנט. און אז דו לעבסט זא אויסגערעכנט און דאך קענסטו זיך נישט דעקן - זאלסטו גיין ביי די הייזער נאך צדקה. קיינער דארף נישט וויסן וואו דו גייסט, דארפסט נישט קיינעם דערציילן. גיי פארגאקסט פאר א שעה, און ביים גיין ביי די הייזער זאלסטו זיך מתבודד זיין, און געב אביסל פאר צדקה און אביסל פאר דיין משפחה - וועסטו ארויסגיין פון אלע חובות.

דער רבי זאגט (שיחות ברין, סימן קיב): "הנה לש עברה שענשה של עברה ההיא שיהא בעל חוב תמיד", עס איז דא אן עבירה וואס ווארפט אריין דעם מענטש אין חובות; מוהרא"ש זאגט, דאס איז די עבירה פון פגם הברית, רחמנא לצלן, דאס מאכט דעם מענטש ארעם. דער זוהר הקדוש זאגט (פנחס, רמ"ד): "מאז דמזולז בפרורין דנהמא, צניותא ריף אבתריה", ווער עס איז ווארפט אראפ ברעקלעך פון ברויט - וועט ער זיין אן ארעמאן, "כל שפן מאז דמזולז בפירורין דמחוא", איז דאך זיכער אז אויב מען איז פוגם בברית רחמנא לצלן - פארלירט מען דאס מזל און מען ווערט אן ארעמאן. ארויסצוגיין פון די עבירה איז נאר דורך שרייען צום אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, נעם מיד ארויס פון מיין בלאטע, הייליגער באשעפער נעם מיד ארויס פון מיין עבירות; וואס זאל איך טון, איך פאל אראפ, איך זינדיג, איך קען זיך נישט מתגבר זיין; העלף מיר, איך וויל אלעס פאררעכטן".

ליין איבער דעם בריוו אפאר מאל, ביז דו וועסט טאקע אפמאכן געענדיגט מיט די חובות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה במדבר - וראת תשפ"ג)

>>>>> מוהרא"ש דערציילט

אבער יעצט אז עס איז דא שפחה, קען מען זיך באגייען און אנהייבן פון פריש; דעריבער ווען מיר גייען מקבל זיין די תורה עסן מיר מילכיגס, כדי צו געדענקען אז מיר זענען ווי גיי געבוירן; א קליין קינד עסט דאך נאר מילך, דעריבער עסן מיר מילכיגס צו ווייזן אז מיר זענען גיי געבוירן, מיר הייבן אן פון דאסגיי זיין ערליכע אידן.

מוהרא"ש זאגט: מען זעט אז די תורה הייבט זיך אן מיטן אות 'ב' וואס איז פארמאכט פון אלע זייטן, עס איז אפן נאר אויף פאראויס; דאס קומט אונז לערנען אז אויב מען וויל מצליח זיין טאר מען נישט קוקן אויף צוריק, נאר אויף פאראויס; נאר אזוי קען מען מקבל זיין די תורה און נאר אזוי קען מען מצליח זיין אין לעבן.

פארדארבענע מילך

דער הייליגער חוזה פון לובלין זכותו יגן עלינו זאגט: פארוואס עסט מען מילכיגס שבועות? ווייל יעדע עסן וואס ווערט פארדארבן קען מען שוין נישט ניצן, מען ווארפט דאס אוועק, חוץ מילך; וואס אפילו אז עס ווערט פארדארבן קען מען דאס נאך נוצן, מען קען מאכן דערפון קעז; דערפאר עסט מען מילכיגס שבועות, ווייל מען וויל ווייזן פארן מענטש: אפילו דו ביסט אראפגעפאלן אין עבירות, דו ביסט פארדארבן געווארן, דאך קענסטו נאך תשובה טון און ווערן א צדיק, אזוי ווי פארדארבענע מילך וואס מען ווארפט נישט אוועק נאר מען מאכט דערפון פיינע קעז.

דאס לערנט אונז דער הייליגער רבי: "עס איז נישט דא קיין יאוש"; דער רבי האט געשריגן (ליקוטי מוהר"ו חלק ב', סימן עח): "אין שום יאוש בעולם כלל!", זאגט ר' נתן (שיחות הר"ו, סימן קנא): דער רבי האט דאס געשריגן מיט זיין גאנצע כח, ער האט געשריגן בקול גדול: "גיוואלד, זייט אייך נישט מייאש, קיין יאוש איז גארנישט פארהאנען"; עס איז נישט דא אזא זאך ווי יאוש, נישט דא קיין מענטש וואס קען נישט תשובה טון און עס איז נישט דא קיין עבירה וואס מען קען נישט מתקן זיין.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ו חלק ב', סימן קיב): "אם אתה מאמין, שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן", אויב דו גלייבסט אז דו קענסט טון שלעכטס גלייב אויך אז דו קענסט פאררעכטן; מען דארף גלייבן אין דעם, מען דארף וויסן אז דער אייבערשטער נעמט אן אונזער תשובה, ער ווארט אז דער מענטש זאל זיך צוריקקערן צו אים.

דער יצר הרע וויל נאר איין זאך פונעם מענטש: "געב זיך אונטער!" ער וויל אז דער מענטש זאל ביי זיך אפמאכן איין מאל פאר אלעמאל און זאגן: "איך בין שוין פארפאלן!" יעדעס מאל ער ווארפט אראפ א מענטש אין עבירות איז זיין פוננה נאר מחליש דעת זיין דעם מענטש, דער מענטש זאל אויפגעבן און אויפהערן צו פראבירן זיין גוט און ערליך; דאס ווייזט אונז דער מנהג פון עסן מילכיגס; פון פארדארבענע מילך מאכט מען קעז, דאס הייסט: "פון א פארדארבענער מענטש קען ווערן א גרויסער צדיק".

דערפאר בעט איך דיר: "שטארק זיך און הייב זיך אויף!" און זיי נישט צעקלאפט ביי דיר. מוהרא"ש פלעגט שטענדיג חזר'ן דעם מאמר חז"ל (ירושלמי ראש השנה, פרק ד, הלכה ח): "כיון שקבלתם עליכם עול תורה, מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם ממימכם", ווען א מענטש איז מקבל אויף זיך דעם עול תורה - דאס הייסט, ער נעמט זיך פאר צו לערנען די הייליגע תורה - זאגט דער אייבערשטער: רעכן איך פאלו <<<<<

דער מענטש האט קיינמאל נישט געזינדיגט. דערפאר, יעצט ווען מיר זענען מקבל די תורה אין יום טוב שבועות, הייב אן לערנען אויפן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן, וועט זיך דער אייבערשטער רעכענען פאילו דו האסט קיינמאל נישט געזינדיגט.

דריי עקיגע קרעפלעך

קוק נישט צי דו פארשטייסט וואס דו לערנסט אדער נישט; דו זאג די ווערטער פון די תורה, נישט קיין חילוק צי דו פארשטייסט יא צי נישט, און אפילו דאס לערנען האט א פנים ווי א שיד מיט דריי עקן זאלסטו ווייטער לערנען. עס איז דא וואס מירן זיך צו עסן קרעפלעך שבועות, עס איז געמאכט מיט דריי עקן; דאס דערמאנט אונז די מעשה פונעם חכם און תם (ספורי מעשיות, מעשה ט) וואו דער רבי דערציילט אז דער תם איז געווען א שוסטער, אבער ער האט זיך נישט געקענט דערלערנען ווי אזוי מען מאכט שיינע שיד, ער פלעגט מאכן א שיד מיט דריי עקן, עס האט נישט אויסגעזען ווי א שיד, דאך פלעגט ער נעמען דעם דריי עקיגן שיד און זיך מחיה זיין מיט דעם און געזאגט: "וואס פאר א שיינע שיד האב איך געמאכט, ווי זיס איז מיינ שיד, ווי האניגדיג איז מיינ שיד, וואספארא צוקערדיגע שיד, א וואוילע שיד", זיין ווייב פלעגט אים פרעגן: "אויב איז עס יא אזוי, פארן וואס נעמען אנדערע שוסטערס אסאך מער געלט ווי דו נעמסט פאר דיינ שיד?" פלעגט דער תם איר ענטפערן: "וואס האט דאס צו טון מיט מיר? דאס איז זיין מעשה און דאס איז מיינ מעשה, און וואס דארף מען רעדן פון א צווייטן, לאמיר זען וויפיל איך פארדין מיד ליד".

דעריבער עסן מיר שבועות דריי עקיגע קרעפלעך, צו געדענקען, אז אפילו אונזער דאווענען האט א פנים ווי א שיד מיט דריי עקן זאל מען זיך מחיה זיין מיט דעם, און אז דאס לערנען האט א פנים ווי א שיד מיט דריי עקן זאלן מיר זאגן די אלע לשונות וואס דער תם האט געזאגט און געזינגען צו זיין שיעלע; ווייל דאס איז דער סוד פון מצליח זיין אין לעבן: "א מענטש זאל זיך מחיה זיין מיט יעדע נקודה טובה, אפילו עס איז ווייט פון שלמות".

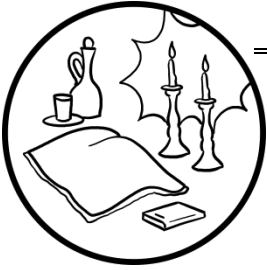
תיקון ליל שבועות

שבועות ביינאכט זאלסטו אויף בלייבן א גאנצע נאכט; עס שטייט אין זוהר הקדוש (הקדמה ח) אז רבי שמעון בר יוחאי איז אויפגעווען שבועות א גאנצע נאכט מיט זיינע תלמידים, און מען האט געלערנט תורה נביאים וכתובים - פון יעדע פרשה דער ערשטער פסוק און דעם לעצטן פסוק, און אזוי אויך ביי יעדע ספר פון נביאים וכתובים דער ערשטער פסוק און דעם לעצטן פסוק, אזוי אויך האט ער זיי מעורר געווען אז זיי זאלן לערנען די תרי"ג מצוות; רבי שמעון בר יוחאי איז געווען זייער פרייליך און ער האט געבענטשט זיינע תלמידים אז זיי זאלן זוכה זיין צו קבלת התורה.

מיר בלייבן אויך אויף שבועות ביינאכט צו זאגן דעם תיקון ליל שבועות; מען זאגט דעם ערשטן פסוק און דעם לעצטן פסוק פון יעדע סדרה פון חמשה חמשה תורה, נאכדעם זאגט

שאלות ותשובות ברסלב

מוז מען סערווירן די פלייש טעלער פרייטאג צו נאכטס?



שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א שאלה איבער אן ענין פון מסורה, פרייטאג צו נאכטס ביי מיינע עלטערן און ביי מיינ שווער און שוויגער איז איינגעפירט אז נאך די זופ ברענגט מען אריין א גאנצע טעלער פלייש און קוגל, און צומאל אויך פערפל. יעצט ווען איך הייב אן מאכן אליין סעודות אינגער היים, וויל איך וויסן אויב דאס פעלט טאקע אויס, ווייל מיר זענען שוין געווענליך גענצליך זאט נאך די זופ, און עס קען אפילו זיין בל תשחית פאר די עסן, אדער איז דאס אזוי די מסורה פון די שבת סעודה און מען קען עס נישט טוישן?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

י"ש ר"ח

יום ד' פרשת במדבר, כ"ו אייר, מ"א לעמר, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו. מאכלי שבת איז זייער הייליג, עס ווערט געברענגט פון הייליגע צדיקים אז מאכלי שבת היילט. צדיקים טייטשן (נע ספר קהלת משה, א זון פון הייליגן מגיד פון קאניין זכותו יגן עלינו, פרשת מקץ, דבור המתחיל א"י אפה תק"י על בית) דאס וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת ט:): "כל האוכלין אוכל אדם לרפואה", אלע עסן מעג מען שבת עסן אפילו עס היילט, טייטשט ער, אז אלע עסן וואס מען עסט שבת - היילט דעם מענטש, און דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן י"ז): "אכילת שבת היא פלה רוחנית, בלו קדש", שבת דיגע עסן איז א שטיק הייליגייט.

זיי נישט משנה פון די סדר פון די עסן וואס דייען עלטערן עסן. עס איז דא גרויסע סודות פארן וואס מיר עסן די עסן: פיש, זופ מיט לאקשן, פלייש, קוגל און פערפל. מוהר"א זאגט א טעם, פארן וואס עסט מען פיש שבת ביי אלע דריי סעודות? ווייל שבת איז א צייט וואס מען קען ווערן זייער נאנט צום אייבערשטן און אפלאזן אלע נארישקייטן, און פיש איז די איינציגסטע בעל חי וואס האט נישט געזינדיגט ביים מבויל, זיי זענען געבליבן זיין, און נאך אסאך טעמים על פי סוד פארן וואס מען עסט שבת - ביי די דריי סעודות - פיש.

אויך עסט מען זופ מיט לאקשן. עס שטייט פונעם צדיק רבי פנחס קאריצער זכותו יגן עלינו (אמרי פנחס שער השבת, אות ט) לאקשן ווייזט אויף אחרות, עס ליגט איינס אין צווייטן; אז שבת איז א צייט פון ווערן איינס מיטן אייבערשטן און ווערן שלום.

פלייש. שטייט אין שלחן ערוך מען זאל עסן (אורח חיים סימן רג, סעיף ב): "ירבה בכשר וזין ומגדנות פפי וכלתו", מען זאל פארמערן מיט פלייש און וויין און גוטע עסן. אין רמב"ם שטייט (פרק ל' מהלכות שבת, הלכה ט): "אכילת בשר ושתית יין בשבת ענג הוא לו".

אויך קוגל ווערט געברענגט אין רמ"א (סימן רמב, סעיף א): "יש שכתבו שבמקצת מקומות נהגו לאכל מליטא, שקורין פשטיד"א, בליל שבת, זכר לזמן שהיה מכסה למעלה ולמטה", מען פירט זיך צו עסן קוגל, א זכר צו די קן וואס איז געווען צוגעדעקט פון אויבן און פון אונטן, און דער משנה ברורה ברענגט (שם, סעיף קטן ח): "ובמקומותינו המנהג לאכלן", און אזוי פירן מיר זיך.

פערפל עסן מיר. עס שטייט פון הייליגן צדיק רבי פנחס פון קאריץ (אמרי פנחס שם, אות ל) בשם דעם הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו א טעם פארן וואס מיר עסן פערפל, דאס קומט אונז דערמאנען וואס די הייליגע חכמים זאגן (שבת ק"ח): ווער עס היט שבת איז מען אים מוחל אלע עבירות, 'פערפל' איז פארפאלן, אלע עבירות ווערן פארפאלן.

זיי נישט משנה פון זיין טאטע'ס וועג, עס פיש, זופ, פלייש, קוגל און פערפל. עס נישט קיין סאך אנהויב סעודה, וועסטו קענען עסן אלע הייליגע עסן, ווייל מאכלי שבת איז זייער הייליג. עס שטייט פון צדיקים (בני יששכר מאמרי השבתות פאמר א, אות יב): "ויראתי לאנשי מצשה שהיו נוהרים מליחן ממאכלי שבת לגוים", איך האב געזען ביי ערליכע אידן אז זיי האבן אכטונג געגעבן נישט צו געבן פון די שבת עסן פאר גוים, ווייל דאס איז סם חיים לישראל, עס היילט אויס אידישע קינדער און פארקערט ... ציין שם.

דער עיקר זאל די סעודה זיין א פרייליכע צייט. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן י"ז): "צריך לנהר מאד להיות שמח וטוב לב בשבת", מען דארף זיין זייער פרייליך שבת, "כי מצלות וקדשות שבת גדולה ויקרה מאד", ווייל שבת איז זייער הייליג און טייער, "והכלל, שצריך לנהג שמחה גדולה בשבת קדש, ולכלי לתראות שום עצבות ודאגה כלל, רק להתענג על ה'", מען טאר נישט זיין טרויעריג שבת און נישט זיין פארזארגט שבת, נאר פרייליך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(צאתו אמונה במדבר תשפ"ג)

Beleivcenter.com/answers

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' מען גייט מקבל זיין די תורה פונדאסניי

עס קומט דער הייליגער יום טוב שבועות, אידישע קינדער זענען זייער פרייליך מקבל צו זיין די תורה פון פריש, זיך באנייען מיט די הייליגע תורה, צו לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה, און מקיים צו זיין אלעס וואס דער אייבערשטער הייסט אונז אין די הייליגע תורה. א ספעציעלער שמחה איז ביי ברסלבע'ס חסידים, וואס נעמען אן די עצות פון הייליגן רבי'ן און לעבן מיט דעם, וואס זיי האבן א וועג ווי אזוי צו לערנען די הייליגע תורה יעדן טאג. דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א סדר דרך הלימוד (שיחות הר"ן, סימן ע"ו) אז מ'קען לערנען תורה בלויז מיט'ן זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, אפילו מ'פארשטייט נישט וואס מ'זאגט און אפילו מ'געדענקט נישט וואס מ'האט געלערנט.

ווען א מענטש מיינט אז ער קען נאר לערנען תורה אויב ער האט געהעריגע שיעור, א געהעריגע חברותא, ער פארשטייט קלאר יעדע זאך, דאן איז נישט מעגליך ער זאל קענען לערנען יעדן טאג פון יאר, ווייל ס'מאכט זיך כסדר צייטן וואס מ'קען נישט לערנען געהעריג, און אויב מ'איז אנגעוויזן אויף אזויפיל זאכן כדי צו קענען לערנען, גייט דורך א גרויס חלק פון יאר וואס מ'לערנט נישט.

אויך זענען דא מענטשן וואס פאר זיי איז בכלל שווער צו לערנען, זיי האבן נישט קיין גוטע קאפ און פארשטייען נישט קיין לערנען, אדער זענען זיי פאראיגט מיט די שווערע ארבעט צו ברענגען פרנסה, און קענען זיך נישט צוזאמענעמען צו לערנען אביסל תורה, און דערנאך זענען דא געוויסע וואס האבן יא צייט, יא א גוטע קאפ, אבער למעשה ווען זיי קוקן זיך ארום זעען זיי אז ס'גייט זיי דורך טעג וואכן און חדשים וואס זיי עפענען נישט קיין אידיש ספר.

אבער מיט'ן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן, קען יעדער איד זוכה זיין צו לערנען תורה, מ'נעמט א משניות און מ'הויבט אן זאגן די ווערטער, יעדער איינער לויט וויפיל ער קען, און דאס קען מען טון צו יעדע צייט אונטער סיי וועלכע אומשטענדען, און דאס ברענגט אריין אינעם מענטש א געוואלדיגע גלוסטעניש צו וועלן לערנען נאך און נאך תורה.

און די זעלבע זאך איז מיט גמרא, שלחן ערוך, תהלים, חומש רש"י, און אלע חלקים פון די הייליגע תורה, יעדער לויט זיין געשמאק און געפיל, קען יעדער איינציגסטער איד זוכה זיין צו לערנען די הייליגע תורה יעדן איינציגסטן טאג פון זיין לעבן.

ספעציעל די הלכה פון מעביר סדרה זיין, וואס מוהרא"ש האט אונז אריינגעבאקן אין אונז איינמאל און נאכאמאל איבער די וויכטיגקייט פון מעביר סדרה זיין יעדע וואך, מוהרא"ש זאגט אז א וואך וואס מען איז נישט מעביר סדרה וועט מען האבן יענע וואך עפעס א שאדן, אבער לידער זענען דא פילע אידן וואס זענען נישט מעביר סדרה יעדע וואך, נישט יעדער האט די צייט און מעגליכקייט צו קענען מעביר סדרה זיין אום פרייטאג נאכמיטאג אזוי ווי דער אר"י הקדוש זאגט, און דעריבער איז מען בכלל נישט מעביר סדרה, דעריבער האט מוהרא"ש כסדר געהערט אז מיר זאלן שוין אנהויבן פון זונטאג מעביר סדרה זיין, אזוי ווי עס ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך, זונטאג איז מען מעביר סדרה ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, און אזוי ווייטער ביז מען איז זוכה צו ענדיגן די גאנצע פרשה ביז סוף וואך.

דערפאר איז יעצט גאר גרויס די שמחה אז מיר זענען זוכה פון פריש מקבל צו זיין די הייליגע תורה, און מיר נעמען זיך אלע פאר אז פון יעצט און ווייטער וועלן מיר יעדן טאג לערנען תורה, וואס דאס איז די שפיץ פאר די נשמה, אזוי ווי ווען א מענטש עסט נישט שפירט ער נישט גוט, ער קען נישט טראכטן גראד, די זעלבע איז ווען די נשמה עסט נישט, מ'לערנט נישט קיין תורה, ווערט דער מענטש צערודערט, ער ווייסט נישט וואס פעלט אים, ער ווייסט נישט וואס נאגט אים, ער איז דערפעסט און צעבראכן, און גארנישט מאכט אים פרייליך, ווען מ'איז אבער זוכה צו לערנען די הייליגע תורה, ווערט דער מענטש א פרייליכער געשמאקער צופרידענער מענטש, די תורה באגלייט אים אויף די וועלט און אויף יענע וועלט. דער ראש ישיבה שליט"א וועט א"ה זיין אין קרית ברסלב ליבערטי אויף שבועות, די פילע חשובע איינוואוינער פון שטעטל זענען מקבל פנים די פילע געסט וואס קומען צו פארן אויף יום טוב.

מתוקים מדבש ונופת צופים!

מען דעם ערשטן פסוק פון יעדע ספר פון נביאים וכתובים און דעם לעצטן פסוק, נאכדעם לערנט מען די תורה'ג מצוות. דאס איז דער עיקר תיקון, די אלע איבעריגע פסוקים דאס האט מען צוגעלייגט, אבער דער עיקר תיקון איז דער ערשטער פסוק און דעם לעצטן פסוק; א שאד אז מענטשן ווייסן נישט דערפון, דערפאר גייט מען שלאפן ווייל מען האט נישט קיין כח צו זאגן דעם גרויסן תיקון.

נישט פארברענגען די צייט

שבועות ביינאכט איז נישט קיין צייט צו פארברענגען מיט חברים מיט שטותים והבלים; שבועות ביינאכט איז זייער א גרויסע נאכט. מען דארף זייער אכטונג געבן נישט צו שמועסן ביינאכט, ווייל עס איז זייער א גרויסע נאכט; מען קען פועל'ן אסאך ישועות; די אלע וואס בלייבן אויף סתם צו רייכערן און שמועסן איז א גרעסערע תיקון אז זיי זאלן גיין שלאפן. אדער לערנט מען אדער איז מען זיך מתבודד מיטן אייבערשטן; מען געט דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו לערנען א גאנץ יאר שיעורים אין כל התורה כולה און זיין דבוק אין אים.

מקוה פאר'ן עלות

פארן עלות השחר איז א גרויסע זאך צו גיין אין מקוה; דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן נו): "המקוה של שבועות היא מקוה של שער נ', שהוא שער העליון מחמשים שערי בינה, שהוא שכל ודעת עליון, חסד עליון ורחמים גדולים", ווען מען טובל'ט זיך אין מקוה יום טוב שבועות פארן עלות השחר איז מען זוכה ממשיך צו זיין גרויסע ישועות; מען באקומט שכל און מען איז זוכה צו גאר גרויסע זאכן.

דערפאר, נאכן ענדיגן דעם 'תיקון ליל שבועות' זאלסטו לויפן אין מקוה זיך טובל'ן בתמימות ובפשיטות; אפילו דו פארשטייסט נישט וואס עס מיינט 'שער החמשים' און דו ווייסט גארנישט וכו'. דער תיקון געשעט פון זיך אליין, צי מען פארשטייט יא צי מען פארשטייט נישט, דו גיי אין מקוה 'על דעת כל הצדיקים, ועל דעת רבינו נחמן מברסלב ותלמידיו הקדושים'.

שלא עשני גוי

דער עיקר זאלסטו טאנצן א גאנץ יום טוב; פריי דיר שלא עשני גוי. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מדרש פליאה) ווען דער אייבערשטער האט געגעבן די תורה, ער האט געזאגט (שמות כ, ב): "אזכי ה' אלהיך", האט משה רבינו גלייך אויסגעשריגן: "שלא עשני גוי!" אלע פרעגן וואס איז דער קשר איינס מיטן צווייטן? זאגט מוהרא"ש זכרונם לברכה: "עס איז בכלל נישט קיין קשיא; ווען דער אייבערשטער האט אנגעהויבן זאגן די תורה איז משה רבינו געווארן אזוי פרייליך אז ער האט אנגעהויבן דאנקען "שלא עשני גוי!" ברוך השם איך בין א איד, איך בין נישט קיין גוי"; אז מען פריידט זיך מיט דעם איז מען אייביג פרייליך, "א גוי בין איך נישט, וואס דו ווילסט גאר זאגן אויף מיר קענסטו זאגן, אבער א גוי בין איך נישט".

(עצתו אמונה, פ' במדבר תשל"ח)

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

מגילת רות

מגילת רות הערליך און געשמאק פארגעלערנט דורכ'ן ראש ישיבה שליט"א, ווי אויך גאנץ נ"ך הערליך פארגעלערנט **קול ברסלב** **212-444-9191** 1, 3, 3, 20

סימן טוב ומזל טוב

החתן **בנציון ב"ר ישראל חיים ברוין** הי"ו צו זיין שידוך שליסן למזל טוב עב"ג בת מו"ה **יצחק אייזיק אפפעל** הי"ו ... מו"ה **סענדי ראטה** הי"ו צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג **347-630-2876**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com